

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 2 Koningen 6, 23
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen: Psalm 67 : 1 en 2**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen: Psalm 32 : 1 en 2**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: 2 Koningen 6 : 8 - 23**
8. **Tekst: 2 Koningen 6 : 23**
9. **Woordbediening**
10. **Zingen: Gezang 85 : 1 – 3 in beurtzang zoals aangegeven**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Collecte**
13. **Zingen: Psalm 145 : 2 en 3**
14. **Klaarmaken tafel: Gezang 179a**
15. **Tijdens viering: Gezang 78 ; Gezang 48 ; Psalm 103**
16. **Slotzang: Psalm 98 : 2 en 4**
17. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Wat doet de viering van het Heilig Avondmaal met u, broeders en zusters? Misschien zegt u: 'Het doet me niet zo veel?' Wat natuurlijk mogelijk is. **[Wat doet het?]** Maar laat ik de vraag dan anders stellen. Wat doet het met u dat u straks naar voren kunt komen en in het brood en in de wijn het lichaam en bloed van Jezus Christus ontvangt? Het lichaam en bloed van Gods Zoon? Als teken dat Hij voor uw zonden is gestorven. Als teken dat God met u verder wil. Ondanks de zonden die u hebt gedaan. Ondanks uw zondige hart. Ondanks het feit dat u, zo goed als zeker, deze nieuwe week weer zonden zult doen. Terwijl we weten dat God de zonden haat. Doet het ons iets dat het mogelijk is dat we voor die heilige God mogen verschijnen en dat Hij ons in liefde aanziet? Ondanks al onze zonden. Kortom dringt het toch ons door hoe genadig God voor ons is?

Want als dat niet zo is, dan zijn wij er slecht aan toe. Slechter dan de Aramese soldaten uit onze tekst. Die waren namelijk diep onder de indruk van de God van Israël. Hun koning had hun op pad gestuurd om de profeet Elisa gevangen te nemen. **[Ontvoering]** Wat in hun ogen waarschijnlijk geen al te moeilijke klus zou zijn. Ze waren de grens met Israël zonder problemen over gestoken. Ze hoefden niet bang te zijn voor het leger van de koning van Israël. Dat stelde niet veel voor. Dat ging juist de confrontatie uit de weg. Dus zonder angst waren ze op weg om hun opdracht uit te voeren.

Ze wisten waar ze moesten zijn: in Dotan. Een stad ten noorden van de hoofdstad Samaria. 's Nachts hadden ze de stad omsingeld. Geen mens kon er ongezien in of uit. De knecht van Elisa dacht net zo over toen hij bij daglicht deze soldaten zag. En geschrokken ging hij naar Elisa toe. 'We zitten opgesloten en we zullen gevangen genomen worden. Of misschien wel erger'. Want hij wist niet welke opdracht de soldaten van hun koning hadden meegekregen. De kans is redelijk groot dat wij net als deze knecht gereageerd zouden hebben. Elisa is duidelijk uit ander hout gesneden. Hij kijkt met geestelijke ogen. **[Geestelijke ogen]** Altijd rekt hij met God. Terwijl zijn knecht zich blind staart op de Aramese soldaten, ziet hij het leger van God. Hij ziet hoe de Aramese soldaten op hun beurt omsingeld zijn door wagens en paarden van vuur. Dus wie zit er nu in de problemen? Wie moet er vrezen voor zijn leven?

Dat Elisa en zijn knecht niet bang hoeven te zijn, blijkt al snel. Op het gebed van Elisa slaat God de soldaten met blindheid. Waarna Elisa ze naar de hoofdstad Samaria brengt.

Dat moet voor deze soldaten heel beangstigend zijn geweest. Zo net hadden ze zich nog stoer en sterk gevoeld. Maar nu kunnen ze nog minder dan een klein kind. Elisa liegt voor dat ze niet in Dotan moeten zijn. Hij belooft ze de weg te zullen wijzen naar de man die ze zoeken. Maar dat doet hij niet. Hij brengt ze naar de koning. Daar waar ook een belangrijk deel van de soldaten van de koning is gelegerd. Dat moet een bijzondere stoet zijn geweest, jongens en meisjes. **[Meegevoerd naar Samaria]** Sterke soldaten die al heel wat gevochten hadden worden als een kudde schapen naar Samaria gebracht. Vermoedelijk was hun blindheid geen gewone blindheid, want ze konden nog wel Elisa volgen. Maar ze zagen niet dat Elisa de man was die ze moesten hebben en ze hadden ook niet door dat ze naar Samaria gebracht werden.

Eenmaal in Samaria aangekomen en waarschijnlijk omsingeld door de soldaten van de koning, opent God hun ogen. Daar staan ze dan. Die stoere soldaten. Met hun strijdwapens waar je in een stad niets aan hebt. Omsingeld door soldaten. De rollen zijn nu helemaal omgedraaid. Bij Dotan hadden zij de macht gehad. In ieder geval dachten ze dat. Nu zijn ze machteloos. En angstig zullen ze zich hebben afgevraagd wat er met hun ging gebeuren. En toen de koning aan Elisa vroeg of hij ze zou doden, moet hun angst alleen maar nog groter zijn geworden. Ze zullen gedacht hebben dat hun laatste uur was geslagen. Want ze waren met slechte bedoelingen gekomen. Ze hadden het plan gehad om Elisa te ontvoeren. De profeet van de God van Israël. **[Lot in handen Elisa]** En nu lag hun lot in zijn handen. Hun hart zal in hun keel hebben geklopt. In grote spanning wachten ze het antwoord van de profeet af. En die geeft een antwoord dat ze nooit hadden verwacht. Hij zegt: ‘Zet ze een maaltijd voor, zodat ze kunnen eten en drinken en terug kunnen gaan naar hun heer’. De soldaten zullen elkaar verbaasd hebben aangekeken. Wat gebeurt hier?? We worden niet gedood. We worden zelfs niet gestraft. We krijgen te eten en te drinken, zodat onze magen gevuld zijn voordat we terug gaan naar huis. Ze waren met kwade bedoelingen gekomen en nu wordt er voor hun gezorgd. Wat is dit voor man? Wie denkt er nu zo? En wie is die God van Israël?

Zouden jullie zoiets doen, jongens en meisjes? Stel dat een grote jongen uit de buurt je achterna zit. Hij wil je pesten. Jij bent hard weg gelopen en hij holt achter je aan. En dan struikelt hij en valt op de grond. Zijn broek is stuk, zijn knie bloedt. Zijn elleboog bloedt ook. En op zijn kin zie je ook bloed. Zou jij dan naar hem toegaan en zeggen: **[Zorgen voor vijand]** ‘Kom maar even mee naar mijn huis. Dan zal mijn moeder je knie, elle-

boog en kin schoonmaken en er pleisters op doen. Je krijgt dan ook wel wat te drinken en te snoepen, zodat je weer over de schrik heen bent.' Ik denk het niet, hè? Die jongen zou ook niet weten wat hem overkomt. Hij zal niet begrijpen waarom jij zo aardig doet, terwijl hij helemaal niet aardig was voor jou. Maar als je toch zo aardig zou zijn, wat zou dat met die jongen doen? Je weet dat natuurlijk niet van tevoren. Maar misschien zal hij je dan wel niet meer pesten. Dat zou kunnen.

Dat is in ieder geval wat met de soldaten uit Aram gebeurt. Ze waren gekomen om Elisa kwaad te doen. Om hem te ontvoeren. De profeet van God had de kans om ze te laten doden of in ieder geval flink te straffen. Maar wat doet hij? Hij geeft de koning van Israël de opdracht voor deze soldaten te zorgen. En de koning doet dat goed. Nog beter dan Elisa had gezegd. Hij laat een overvloedig gastmaal voor ze aanrichten. Ze eten smakelijk en met gevulde buiken gaan ze terug naar huis. En ze hebben thuis heel wat te vertellen. Te vertellen over die profeet in Israël. Die knecht van die God van dat land. Die God die Jahweh heet. **[Ervaring van genade]** Die zo anders is dan de goden die ze uit hun eigen land kennen. Dat is geen God van wraak en wreedheid. Dat is een God van genade. Een genade die ze zelf hebben ervaren. Ze danken er hun leven aan. En het heeft hun harten tegenover de God van Israël veranderd. Ze vallen Israël niet langer aan. En daardoor had volk van Israël vrede. Vrede door de genade van God.

En ik hoop, broeders en zusters, dat wij die genade vandaag ook zo ervaren als die soldaten dat hebben ervaren. Ik beseft dat de genade die wij vandaag ontvangen u niet zo verrast als de Aramese soldaten. Aan de andere kant is de genade die wij ontvangen veel groter dan die van de soldaten. Zo ontvingen vergeving voor hun plan om Elisa te ontvoeren. Wij ontvangen vergeving van al onze zonden. Zij ontvingen een enkele maaltijd. God nodigt ons uit om bij Hem te wonen. Zij ontvingen verder niets. Maar God nodigt ons uit om te genieten van de schatten die Jezus door zijn dood voor ons verdiend heeft. God nodigt ons uit om ons door zijn Geest te laten veranderen. God nodigt ons uit om met de ogen van Elisa naar ons leven te kijken. **[Wat doet Gods genade?]** Zoveel genade dat kan een mens toch niet koud laten. Zoveel genade moet dan toch ook onze harten zacht maken. De Arameeërs waren zo onder de indruk van de genade waarmee ze behandeld waren dat ze stopten met oorlog te voeren tegen Israël en ze het land vrede gaven. Maakt al die genade die wij van God ontvangen ook onze harten zacht, zodat wij onze naaste binnen en buiten de kerk levensruimte en vrede gunnen?

Want dat is wat God wil. Dat de genade die Hij ons geeft door ons heen gaat en ons ertoe brengt om net als Hij genadig te zijn voor onze naaste.

Amen